

КОНСУЛЬТАЦІЯ ДЛЯ БАТЬКІВ

«Як вдома розвивати здібності дитини»

Перші роки життя дітей – найблагодатніший час, коли батьки мають можливість виховувати, розвивати їх, готуючи до життя. Якщо не починати це робити, коли дитина ще, як кажуть, лежить упоперек лавки, надолужувати втрачене згодом буде майже неможливо. У родині де створені умови, що випереджають та стимулюють розвиток малюка, розширяють його можливості пізнавати навколишній світ та проявляти себе у найрізноманітніших діяльності.

Доведено: що батьки спілкуються з малюком від самого народження, сприймають його як рівного, то в 12-14 місяців він уже спілкується за допомогою слів. А у 5 років стає справжнім лінгвістом.

Можливість розвивати дитину існує постійно. Важливо тільки правильно це робити.

СПОНУКАТИ ДО ТВОРЧОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ БУДЕННИХ СИТУАЦІЙ

Кожна, навіть сама буденна, ситуація з життя дитини – чудова нагода для розвитку її творчих, інтелектуальних здібностей. Батькам лише треба спрямувати малюка, підштовхнути його до самостійного відкриття.

Спостерігаючи за малюком під час вирішальних для нього ситуацій, можна переконатися, як зосереджено, напружено працює його розум і як швидко при цьому він розвивається. Не варто боятися перевантажити чи перевтомити дитини, із самого початку надавайте їй більшу свободу при виборі діяльності, способів роботи, чергування справ, визначення часу виконання завдань, навантаження тощо. При цьому, надаючи дитині, розумну, доброзичливу допомогу. Але ж тільки не перетворювати свободу в безкарність, а допомогу – в звичайну підказку!

Не робіть за малюка те, що він сам може зробити, не думайте за нього, якщо він може додуматися сам.

Коли дитина сама знаходить вихід із ситуації усі щасливі – малюк, який самостійно зробив відкриття, батьки, які його підбадьорили, підтримали, проявили щире зацікавлення, надихнули на раціональні дії. Головне пам'ятати: не заслужена похвала може тільки завдати шкоди.

Активізація пізнавальної потреби, прагнення до самого процесу пізнання можливі лише в тому разі, якщо дитина відчуватиме задоволення від розумового зусилля.

Пізнавальна потреба тому і проявляється, розвивається, закріплюється як потреба, бо разом з нею включається механізм позитивних емоцій. А без емоцій неможлива жодна потреба, в тому числі і пізнавальна.

ОРГАНІЗУВАТИ РОЗВИВАЛЬНІ ІГРИ

Значну частину часу, що передує вступу до школи, дитина, як правило, проводить у спілкування із своїми батьками. Тому важливо, щоб дорослі правильно добирали завдання, придумували різні завдання, придумували відповідні ігри, бо буває так, що зіткнувшись з допитливістю дитини, вони іноді розгублюються, не знають, що робити, побоюються, що в них не вистачить знань, терпіння й умінь. Справді, знання й уміння не завадять, але ж малюка будь-яка оповідка, казка або завдання, почутті від батьків, - найбільша радість та задоволення.

Існує безліч ігор та вправ, які сприяють розвитку фізичних, інтелектуальних, художніх і творчих здібностей.

ПІДНЯТИСЯ ДО ДИТИНИ

Сьогодні, на жаль, більшість батьків, зайняті та втомлені повсякденними життєвими клопатами, неуважні до проблем своїх дітей, тож обмежують свій виховний вплив лише заборонами та проявом невдоволення поведінкою дитини. Інша крайність – занадто амбітні, не в міру заклопотані успіхами своїх дітей. У таких сім'ях вимоги до малят завищені, їхніх можливостей не знають та не розуміють. Імовірно, що такі батьки колись самі не реалізували себе в якійсь сфері діяльності й настирливо нав'язують свої нездійсненні мрії синові чи доньці. Дитині водночас наймають кількох репетиторів, щоб була ще розумнішою, навчають її музики, щоб розвинути слух, водять до танцювального класу, щоб насолоджувалася гармонією рухів, і в басейн, щоб загартовувалась, була здоровою і дужою. Здавалося б, усе добре. Але ж чи не забагато для однієї дитини?

Тож варто шукати золоту середину: намагатися піднятися до свого малюка, зрозумівши його душу, рости разом з ним і завдяки йому, виховувати його, виходячи зі здорового глузду та його індивідуальних особливостей. Потрібно розширювати свої педагогічні знання й уміння, звертатися до спеціальних літератури, встановлювати тісний і постійний контакт з педагогом, психологом, іншими батьками й разом розробляти єдину стратегію розвитку дитини.

Маємо зрозуміти: задатки дитини можуть не стати визначними здібностями, якщо батьки своєчасно не помітили їх, не допомогли дитині розвинутися. Тож, підтримаємо своїх дітей на шляху їх успішного зростання й особистісного становлення.

ЛІТЕРАТУРА: ж. «Дошкільне виховання, » №3, 2014 р..